

Tek Cave

Artun Tokatlı

Tek are

[Artun Tokatlı](#)

Telif Hakkı/Copyright Artun Tokatlı, 2014

E-Kitap [Hristiyan Kitaplar](#) tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için [sitemize ziyaret edin](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

İçindekiler

[Önsöz](#)

[TEK ÇARE](#)

[Kutsal Kitap'a Göre Mesih'in Çarmıhtaki Ölümü](#)

[Kuran-ı Kerim'e Göre Mesih'in Çarmıhtaki Ölümü](#)

[Tarihe Ve Tarihsel Kanıtlara Göre Mesih'in Çarmıhta Ölümü](#)

[SON SORU: Neden İsa Mesih'in Haç üzerindeki ölümü ve dirilişi bütün insanlar için önemlidir?](#)

[KARAR](#)

Önsöz

Bu kitapçığı yazmaktaki amacım, günümüzde kulaktan kulağa yayılmış hurafelerin, gerçekten, ne kadar uzak, sapkın inanışlar olduğunu sizlere göstermektir. Tabii ki bunu yaparken herkesin inancına ve fikirlerine saygı duymayı temel ilke olarak benimsediğimi bilmenizi isterim.

Bu kitapta sizlere Kutsal Kitap ve Kuran-ı Kerim'e göre Mesih'in çarmıhtaki ölümünü ve dirilişini, ayrıca tarihin bu konuya tanıklığını ele alacağım.

Sizler bu kitabı okurken, sizde en çok gerçekleşmesini istediğim şey, sadece sahip olduğunuz inanca körü körüne bağlanmanız değil, hem kendi inancınızın, hem de diğer inançların gerçekliğini araştırmanızdır. Unutmayın ki, hiç kimse Müslüman doğdu diye Müslüman ya da Hristiyan doğdu diye Hristiyan olamaz.

Sizden son ricam, lütfen bu kitabı okurken dipnotları atlamadan okuyun. Çünkü yazıya ışık tutan bilgiler içermektedirler.

Her zaman araştırıp, doğru olanı seçmeniz dileğiyle...

TEK ÇARE

Tarih : M.S. 33

Yer : Golgota²

Olay: Mesih'in Çarmıha Gerilişi

Sank: İsa Mesih

Tanıklar: İsa Mesih'in Ailesi, Öğrencileri ve Takipçileri, İsrail Halkı ve Romalılar

“0” rakamına baktığımızda genellikle bir hiçlik, bir son anlatır bize... Maddi varlığını kaybeden biri “Sıfıra düştüm!” diye haykırır. Ama “0” aynı zamanda yeni bir umut, yeni bir başlangıç demektir. Öncesi olabilir veya olmayabilir ama her şey sıfırdan başlar.

Öncesi olup ta “0”dan başlayan şeylerden biride kullandığımız takvimlerdir. Yıl “0”, yani Milat. Milat’a kadar ve Milat’tan sonra insanlık açısından önemli birçok olaylar olmuş, bunlar sonucunda çağlar oluşmuştur. Örneğin, İstanbul’un Fethi’yle Ortaçağın bitip Yeniçağın başlaması, Fransız İhtilalı’yla Yeniçağın bitip Yakınçağın başlaması v.b. gibi. Ancak Milat’ta olan bir olay tüm insanlık tarihini ikiye ayırmış ve birçok çağı içeren bir tarihin sonu olup, birçok çağı içeren bir tarihin de başlangıcı olmuştur. İşte bu olay, bir çocuğun babası olmadan bakire bir kadından dünyaya gelmesidir. Yani İsa Mesih’in doğuşudur.

“Bu kitap Mesih’in çarmıhta ölümüyle ilgiliydi. Öyleyse yazar niye Mesih’in doğumunu anlatıyor?” diye düşünebilirsiniz. Mesih’in doğumundan bahsetmek istedim, çünkü “Mesih’in doğumunu bu kadar önemli kılan şey nedir?” bunu vurgulamak istedim. Mesih, kimliği ne kadar önemli olursa olsun, acaba insanlık için çok önemli bir şey yapmasaydı, insanlık tarihinde önemli bir yer alabilir miydi? Tabii ki hayır. Dünya tarihinde basit bir yeri olurdu, bunu kabul ediyorum ama Tanrı’yı hayatlarına kabul etmeyen insanların bile hayranlıkla ve şaşkınlıkla anacağı kadar önemli bir yere sahip olamazdı. İsa’nın tarihte bu denli derin bir iz bırakmasının sebebi, insanlara karşı en büyük sevgiyi beslemesi ve bu sevgisini eylemle göstermesiydi. Bu eylem Mesih’in çarmıhta ölmesiydi. “Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi

yoktur.” (İncil, Yuhanna 15:13). Mesih’in çarmıh üzerindeki ölümü, tüm insanların günahlarının bağışlanması adınadır ve tüm insanlık sadece Mesih’in sağladığı bu bağışlanmayla kurtulabilir.³ İsa Mesih uğrumuza çarmıhta ölüp, daha sonra dirilerek sevgisini göstermeseydi, insanlık üzerinde böyle derin bir etki bırakamazdı.

Gelin, şimdi bu iddiamın gerçekliğini sizlere kanıtlayayım.

Kutsal Kitap'a Göre Mesih'in Çarmıhtaki Ölümü

Bu konuya giriş yaparken aklınıza gelebilecek bir soruyu daha önünüze sermek istiyorum. “Kardeşim, benim inancım son din. Diğer kitaplar değiştirilmiştir. Neden bu yazılanlara inanayım ki?”. Eğer bu soruyu soruyorsanız, size gerçekten kötü bir haberim var. Son din diye savunduğunuz inancın kitabıyla, yani Kuran’la ters düşüyorsunuz. Sizlere Kuran’dan bu konuyla ilgili bir ayet yazmam sanırım bu konu için yeterli olacaktır. “Sana kitabı hak ile ve kendinden öncekini doğrulayıcı⁴ olarak indirdi...” (Al-i İmran 3). Bakara 4. ayette aynı konuyla ilgilidir. Eğer aşağıda yazılan peygamberliklere inanmıyorsanız, kendi kitabınıza da inanmıyorsunuz demektir. Çünkü Kuran; İncil, Tevrat ve Zebur’u doğrulayıcı olmalıdır. Eğer doğrulamazsa kendi içerisinde ikileme düşmez mi? Aynı zamanda bu ayet İncil’in Kuran’dan önce değiştirilmemiş olduğunun da kanıtıdır. Hangi kitap değiştirilmiş bir kitabı doğrulamak ister ki?

Tüm bunların dışında İncil’in ‘Kuran öncesi dönemde’ değiştirilmediğine dair tarihsel kanıtlar da mevcuttur. Bu kanıtlara internetten kolaylıkla ulaşabilirsiniz.

Tabii şunu da düşünebilirsiniz “Peki İncil ve diğer kitaplar, Kuran’dan sonra değiştirilmiş olamaz mı?” İncil, Tevrat, Zebur ve Peygamberlik Kitapları’nın, Kuran yazılmadan önceki döneme ait birçok kopyası günümüzde mevcuttur. Ayrıca Tanrı’nın insanlara Matta 5:18 ayetinde verdiği vaat tartışmaya yer bırakmamaktadır. “Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa’dan ufacık bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak.” (İncil, Matta 5:18). Tüm bu gerçekleri bir kenara atıp, Tanrı’nın vaadini yok sayarak “Ama İncil değiştirildi.” diye ısrar etmek Tanrı’ya karşı küstahlık olurdu herhalde...

Şimdi bu gerçekleri öğrendikten sonra, artık konumuzu detaylı bir şekilde inceleyebiliriz.

Kutsal Kitap daha öncede yazdığım gibi Tevrat, Zebur, Peygamberlik Kitapları ve İncil’den oluşur. Kutsal Kitap’ta; Tevrat, Zebur ve Peygamberlik Kitapları Eski Ahit (Eski Antlaşma), İncil ise Yeni Ahit (Yeni Antlaşma) kitapları olarak tanıtılır. Eski Ahit’te Mesih’in yaşamına ilişkin çok sayıda peygamberlik sözleri⁵ vardır. Biz bu bölümde bu peygamberliklerden, Mesih’in çarmıha gerilmeden önceki acıları ve çarmıhtaki ölümü hakkında söz edenleri ve

bunların İncil’de nasıl gerçekleştiğini ele alacağız. Ayrıca bölümün sonunda İsa Mesih’in aynı konuda kendisi hakkında ki peygamberliklerine de yer vereceğim.

1. İsa’nın öğrencilerinden Yahuda İskaryot, İsa’ya ihanet eder ve bunu İsa’dan yaklaşık bin yıl önce yaşamış Davut peygamber öngörmektedir. Öngörü⁶ “Ekmeğimi yiyen, güvendiğim yakın dostum bile ihanet etti bana.” (Mezmun 41:9); “Yahuda gitti, başkâhinler ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla İsa’yı nasıl ele verebileceğini görüştü.” “Ama bana ihanet edecek kişinin eli şu anda benimkiyle birlikte sofradadır.” (Luka 22:4,21). Tıpkı öngöründe Davut peygamberin söylediği gibi, aynı sofrada yemek yedikleri halde Yahuda İskaryot İsa Mesih’e ihanet etti.

Not:Yahuda’nın ihaneti, Mesih’in çarmıhtaki ölümüne kanıt sayılmasa da, İsa Mesih’in ihanete uğradığını kesin olarak kanıtlar. Bu da Eski Antlaşma peygamberliklerinin güvenilir olduğunun kanıtıdır.

2) Yeşaya peygamber, İsa’nın dayak yiyip aşağılanacağını önceden bildirir. Öngörü “Bana vuranlara sırtımı açtım, yanaklarımı uzattım sakalımı yolanlara. Aşağılamalardan, tükürükten yüzümü gizlemedim.” (Yeşaya 50:6); “Bunun üzerine İsa’nın yüzüne tükürüp O’nu yumrukladılar. Bazıları da O’nu tokatlayıp, "Ey Mesih, peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?" dediler.” (Matta 26:67,68).

3) Çarmıhta ellerinin ve ayaklarının delinerek öldürüleceği de önceden bildirildi. Öngörü “...Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.” (Mezmun 22:16); “Kafatası denilen yere vardıklarında İsa’yı, biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler.” (Luka 23:33) (Çarmıhta öldürülecek olanlar ellerinden ve ayaklarından çivilenerek yani elleri ve ayakları delinerek çarmıha asılırlar).

4) İsa’yı çarmıha germeden çıkarttıkları elbisesi için İsa çarmıhtayken kura çektiler. Öngörü “Giysilerimi aralarında paylaşıyor, elbisem için kura çekiyorlar.” (Mezmun 22:18); “Askerler O’nu çarmıha gerdikten sonra kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar.” (Matta 27:35).

5) İsa’nın Rab’be olan güveninden dolayı, insanlar İsa’yı aşağılarlarken İsa’nın çarmıh üzerinde olduğu görülüyor. Öngörü “Beni gören herkes alay edip, sırtıp baş sallayarak diyorlar ki; Sırtını RAB'be dayadı, kurtarsın bakalım onu, Madem onu seviyor, yardım etsin!” (Mezmun 22:7,8); “Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa’ya sövüyor, “Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Haydi, kurtar kendini! Tanrı'nın Oğlu'ysan çarmıhtan in!”

diyorlardı.” (Matta 27:39,40).

6) O dönemde çarmıha gerilenlerin daha çabuk ölmesi istendiğinde, askerler çarmıhtaki kişinin bacaklarını kırardı. Fakat Romalı askerler İsa'nın çarmıhta öldüğünü görünce kemiklerini kırmadılar. Öngörü “Bütün kemiklerini korur, hiçbiri kırılmaz.” (Mezmur 34:20); “İsa'ya gelince O'nun ölmüş olduğunu gördüler. Bu yüzden bacaklarını kırmadılar.” (Yuhanna 19:33).

7) İsa Mesih çarmıhtayken suçlularla bir sayıldı ve iki suçlunun arasında çarmıha gerildi, fakat ölünce Aramatyalı Yusuf adında zengin bir adamın mezarına gömülür. Öngörü “Şiddete başvurmadığı, Ağzından hileli söz çıkmadığı halde, Ona kötülerin yanında bir mezar verildi, Ama öldüğünde zenginin yanındaydı.” (Yeşaya 53:9). “Akşama doğru Yusuf adında zengin bir Aramatyalı geldi. O da İsa'nın bir öğrencisiydi. Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Pilatus da cesedin ona verilmesini buyurdu. Yusuf cesedi aldı, temiz keten beze sardı, kayaya oyduğunu kendi yeni mezarına yatırdı. Mezarın girişine büyük bir taş yuvarlayıp oradan ayrıldı.” (Matta 27:57-60).

8) Ayrıca İsa'dan yaklaşık 500 yıl önce yaşamış Daniel peygamber de Mesih'in kesin ölüm tarihini verir. Onun zamanında Kudüs'ün yeniden inşa edilmesi için çıkacak olan fermanın sonra “... yedi hafta... artı altmış iki hafta sonunda (483 yıl) meshedilmiş olan öldürülecek...” (Daniel 9:25,26). Burada kullanılan “hafta” kelimesi İbranicede 7 gün ya da 7 yıl için kullanılır. Eğer yedi yıl olarak kullanırsanız bu $(7+62)*7=483$ yıl yapar. Kudüs'ün inşası için çıkan fermanın tarihi İ.Ö.²450'dir. Bu ferman tarihine göre hesap yaptığımızda karşımıza tam olarak İsa Mesih'in ölüm tarihi çıkmaktadır. İ.Ö. 450 (ferman tarihi) + 483 yıl = İ.S.³33 “Mesih'in ölüm tarihi” (Madrigal, C., Tanrı'nın Kurtuluş Tasarısı, 2007, sf. 23).

Kutsal Kitap, gördüğümüz gibi hem peygamberlik sözleriyle hem de İncil'de bu peygamberlik sözlerinin nasıl gerçekleştiğini anlatan ayetlerle Mesih'in çarmıhta ölümünün tüm detaylarını gözler önüne sermektedir. Ben bu detayların yalnızca bir kısmını aktardım. Söylenilen peygamberliklerle İsa'nın yaşamı arasında bu kadar uzun zaman bulunmasına rağmen Kutsal Kitap'ın bu konuda mükemmel bir uyuma sahip olması, Mesih'in çarmıhta ölümünün hem gerçek olduğunun, hem de Tanrı'nın Mesih'in çarmıhta ölüp, ölümünden üç gün sonra dirilmesine izin verdiğinin kanıtlarından biridir.

Ayrıca yukarıda bahsettiğim peygamberlikler dışında İsa Mesih'in bizzat kendisi daha hayattayken de çarmıhta ölüp, ölümünden üç gün sonra dirileceğini

üç kez bildiriyor.

1. “Bundan sonra İsa, kendisinin Yerusâlim'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı.” (Matta 16:21).
2. Celile’de toplandıklarında ikinci kez öldürüleceğini bildiriyor. “Celile'de bir araya geldiklerinde İsa onlara, "İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama üçüncü gün dirilecek" dedi...” (Matta 17:22,23).
3. Yerusâlim’e giderken üçüncü kez öldürüleceğini bildiriyor. “Şimdi Yerusâlim'e gidiyoruz. İnsanoğlu, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek, onlar da O'nu ölüm cezasına çarptıracaklar. O'nunla alay etmeleri, kamçılıyıp çarmıha germeleri için O'nu öteki uluslara teslim edecekler...”(Matta 20:18,19).

Kuran-ı Kerim'e Göre Mesih'in Çarmıhtaki Ölümü

Bu bölümde de Kuran'da Mesih'in çarmıhı ile ilgili ayetleri yazacak çıkan görüşleri sizin görüşünüze sunacağım.

“Ey İsa, seni öldürecek olan benim. Seni kendime yükseltip kaldıracak, seni küfredenlerin içinden tertemiz çıkaracak ve seni izleyenleri kıyamet gününe kadar küfredenlerin üstünde tutacak olan da benim...” (Al-i İmran 55). Hem Hristiyanlık'ta hem de İslamiyet'te ortak olan görüşlerden biri İsa Mesih'in bu dünyadan ayrılırken bedenen ölmeden doğruca cennete alındığıdır (bkz. Nisa 158; Luka 24:51). Eğer İsa Mesih bedeniyle diri olarak gökyüzüne alındıysa ve Al-i İmran 55. ayetine göre de ölmesi gerekiyorsa, bu İsa Mesih'in cennete alınmadan önce bu dünyadayken ölüp dirildiğinin kanıtı değil de nedir?

İsa bebekken yaptığı mucizevi konuşmasında “**Doğduğum gün de, öleceğim gün de ve diri olarak kaldırılacağım gün de bana esenlik verilmiştir.**” (Meryem 33). Bazı İslami yorumcular bu ayette bahseden dirilişin İsa Mesih'in ikinci gelişi olarak yorumlamaktadırlar. Ancak Mesih'in ikinci kez geleceğine dair Kuran'da hiçbir ayet bulunmamaktadır. Kutsal Kitap'ta Mesih'in ikinci gelişine dair ayetler vardır ama Kuran'da bu konuyla ilgili hiçbir şey yazmamaktadır. Bu yorumcuların kaynakları, hadislerdir. Toplamda bu konuya ilişkin 14 hadis bulunmaktadır. Bu hadislerin çoğu Ebu Hureyre, Buhari ve Müslim gibi gelenekçilerin hadis kitaplarında bulunmaktadır. Ben konuyu çok dağıtmamak adına sadece bir tanesini yazacağım. “Sizler on alameti görmedikçe hiçbir zaman Kıyamet kopmaz... Biri de İsa(as)'ın inmesi...” (Sahih-i Müslim, Kitabü-l Fiten: 39).

Burada unutulmaması gereken bu hadislerin farklı gruplara göre farklı yorumlanmasıdır. Örneğin; Sufiler, yazılan hadisleri doğrudan değil, farklı işaretler olarak yorumlarlar. “Sûfîler dış dünya için gerçekleşecek kıyameti ve onun ortaya çıkacak alametlerini tasavvufî tecrübelerinin seyri açısından işaret² yorumuna tabi tutarlar. Bu bağlamda ... Hz. İsa'nın yeryüzüne inişi, dabbetü'l-arz ve Ye'cüc ve Me'cüc'ün zuhuru, güneşin batıdan doğup doğudan batması şeklinde sıralanan kıyamet alametleri tasavvufî tecrübe açısından yorumlanmıştır” (İlmî ve Akademik Araştırma Dergisi, yıl: 8 [2007], sayı: 19, ss. 123-142). Biz bu kitapçıkta hadisleri direk kelime anlamlarıyla yorumladık. Direk kelime anlamlarıyla yorumlamadığımız takdirde (Sufiler gibi), İslamiyet'te Mesih'in ikinci gelişi, hiç kaleme alınmamış olacaktır. Yani İslam dünyası bu konuya yorumsuz kalmış olacaktır. Bu durumda Kutsal Kitap yine

başvurulması gereken tek kaynak olacaktır.

Hem hadisler hem Kutsal Kitap olsun zaman ve yer olarak örtüşmeseler de İsa Mesih'in tekrar geleceğini desteklemektedirler. O zaman Mesih'in ikinci gelişi konusunda hemfikir olduğumuza göre; "İsa Mesih'in ikinci gelişi yukarıdaki ayette bulunan diriliştir" diyenlerin bu yorumuna gelelim. İslami yorumcuların bu yorumda yaptıkları bir mantık hatası bulunmaktadır. Dirilme: canlanma, ölümden sonra canlanma demektir. İsa Mesih ölü olarak bu dünyadan alınmadı ki ikinci gelişi diriliş olsun (bkz. Nisa 158; Luka 24:51). Mesih şu anda cennette zaten canlı olarak bulunmaktadır. Dolayısıyla ikinci gelişi de diriliş olmayacaktır. Mesih'in ikinci gelişinin de diriliş olmadığını kanıtladığımızı göre geriye kalan tek seçenek Mesih'in göğe alınmadan önce ölüp dirilmesi gerektiğidir.

İsa Mesih Allah'a cevap veriyor. "Ben onlara: benim ve sizin Rabb'iniz olan Allah'a kulluk edin, diye senin bana emretmiş olduğundan başka bir şey söylemedim. Ben onların içinde olduğum sürece onları kolladım, fakat sen beni vefat ettirince onları gözetleyen sen oldun..." (Maide 117).

Görüyoruz ki yukarıdaki ayetin de tanıklığı Mesih'in öldürüleceğine yöneliktir.

Eğer "Bir peygamber öldürülemez!" diyorsanız yine size cevabını Kuran'dan vereyim.

"...De ki: "Size benden önce açık deliller ve bu dediğinizi de getiren peygamberler gelmişti. Eğer doğru iseniz niçin onları öldürdünüz?" (Al-i İmran 183).

"Andolsun, Musa'ya Kitabı verdik, arkasından peygamberler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da açık deliller verdik ve onu Ruh'ül Kudüs (Kutsal Ruh¹⁰) ile destekledik. Ne zaman ki, bir peygamber, size canınızın istemediği bir şey getirdiyse büyüklük taslamadınız mı? Kimini yalanlıyor, kimini de öldürüyordunuz?" (Bakara 87).

Bu ayetlere dayanarak şunu söyleyebiliriz: Bir peygamber insanlar tarafından öldürülebilir.

O halde gerçek olan nedir? Gerçek olan, **İsa Mesih bu dünyadayken öldürülmüş, ölümünden sonra kendisi dirilmiş ve daha sonra da diri Mesih'in göğe alınmış olmasıdır.** Bunu anlatırken anlaması zor ayetler kullanılmamış tam tersine açık seçik gözler önüne serilmiştir. Madem Kuran,

Mesih'in bu dünyadayken nasıl ölüp dirildiğini anlatmıyor o halde bu konuyu yok saymak yerine, İncil bu konuda başvurulacak tek kaynak olarak araştırılmalıdır (Cedid, İ. Çarmıh sf. 22).

Tüm bu ayetler dışında bir ayet daha var ki, birçok Müslüman sanki sadece bu ayetin söylendiğini varsayıp, üstte yazılan ayetleri başka kitaptan alınmış gibi yok sayıyorlar. Bu ayet Nisa 157- 158 ayetleridir.

“ “Biz Allah'ın elçisi, Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük!” demelerinden ötürü... Oysa onu öldürmediler ve asmadılar. Ama onlara öyle geldi. Onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, ondan yana tam bir kuşku içindedirler. O hususta bir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Onu yakinen öldürmediler. Hayır Allah onu (İsa'yı) kendisine yükseltti.” (Nisa 157-158).

Nisa 157-158 ayetlerini İncil ayetlerinin ışığı altında incelediğimizde ortaya çıkan anlam: “O dönemdeki Yahudiler İsa'yı öldürdük diyerek kendilerini İsa Mesih'ten üstün göstermeye çalışmışlardır ancak Yahudiler O'nu öldürmediler çünkü O'nu öldürmeye güçleri yetmezdi. Bunu Yahudiler İsa Mesih'i tutuklamaya geldiklerinde, İsa'yı kılıcıyla korumaya çalışan kendi öğrencisine İsa Mesih bizzat söyledi. “Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem, hemen şu an bana on iki tünden fazla melek gönderir” (Matta 26:53). İsa Mesih Yahudiler tarafından öldürülmeye bizzat kendisi razı oldu. Sebebini de Matta 26:53'ün devamında gelen ilk ayette açıkladı. “Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?” (Matta26:54). İsa Mesih'in öleceği Kutsal Yazılarda bildirilmişti, İsa Mesih'te öldürülmeye razı oldu. Ve üçüncü günde de dirilerek tüm yetkisini ve ölüm üzerindeki zaferini dünyaya ilan etti. “...kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi” (Romalılar 1:4). Ama İsa Mesih'i öldürdüklerini sanan Yahudiler, Mesih'in dirildiğini duyunca kuşku içinde kalmışlardır. Ortada Mesih'in cesedi bulunmadığı halde, o dönemdeki Yahudiler kendi aralarında anlaşarak İsa Mesih'in cesedini Havarilerin çaldığını ve İsa'nın asla dirilmeyip ölü olarak kaldığını, dünyadan da bu bahsedilen ölümlle ayrıldığını iddia etmişlerdir. *“Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte toplanıp birbirlerine danıştıktan sonra askerlere yüklü para vererek dediler ki, "Siz şöyle diyacaksınız: 'Öğrencileri geceleyin geldi, biz uyurken O'nun cesedini çalıp götürdüler.' Eğer bu haber valinin kulağına gidecek olursa biz onu yatıştırır, size bir zarar gelmesini önleriz." Böylece askerler parayı aldılar ve kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında bugün de yaygındır”* (Matta 28:12-15). Kendi uydurdukları zanna inanmışlardır. Bugün bile bu iddialarını sürdürmektedirler. Ama İsa Mesih, dirilişinden sonra diri olarak bu dünyadan göğe alınmıştır.”

Bu anlam Kuran'daki İsa Mesih'in ölüp dirileceğine dair mevcut diğer ayetleri de desteklemektedir.

Nisa 157-158 ayetlerinin günümüz Müslümanlarına göre anlamı: “İsa Mesih hiç öldürülmemiş. İsa Mesih'in yerine O'na ihanet eden öğrencisi Yahuda İskaryot, Tanrı tarafından İsa Mesih'e benzetilmiş ve İsa'yı yakalamaya gelen askerler İsa'ya benzetilmiş olan Yahuda İskaryot'u yakalamışlar ve onu çarmıha germişlerdir. Ama o dönemde yaşayan herkes İsa Mesih'in öldüğünü sanmış ve hala bu zanna uymaktalmış.”

Günümüz Müslümanlar'ının yaptığı bu yorum ise gerçeklerin yakınından bile geçmemektedir. Günümüz Müslümanlar'ının yaptığı bu yorumun çok ciddi iki sorunu vardır.

1. Bu yorum Kuran'la çelişmektedir. (Çünkü diğer tüm ayetler İsa Mesih'in bir kez öleceğine dikkat çekmektedirler.)
2. Bu yorum İncil, Kuran, Tevrat ya da Zebur kaynaklı değildir⁴¹. (Kuran'ın veya diğer kitapların hiçbir yerinde Yahuda İskaryot'un İsa Mesih'e benzetildiği yazmamaktadır.)

Çelişkilerin yanı sıra Yahuda İskaryot'un nasıl öldüğünü günümüze aktaran ayetler de mevcuttur. “Yahuda bizden biri sayılmış ve bu hizmette yerini almıştı.” Bu adam, yaptığı kötülüğün karşılığında aldığı ücretle bir tarla satın aldı. Sonra baş aşağı düştü, bedeni yarıldı ve bütün bağırsakları dışarı döküldü. Yeruşalim'de yaşayan herkes olayı duydu. Tarlaya kendi dillerinde Kan Tarlası anlamına gelen Hakeldema adını verdiler” (Elçilerin İşleri 1:17-19). Eğer Yahuda İsa Mesih'e benzetilip çarmıha gerildiyse, tekrar ölmesi için dirilmesi gerekir ki, bu da en az Yahuda'nın İsa Mesih'e benzetilmesi kadar imkansızdır. Çünkü Yahuda İskaryot kutsal değildir ve ölüme galip gelemez.

Bu gerçekler ışığında sizler de takdir edersiniz ki, İslam dünyasının Nisa 157-158 ayetleri hakkındaki bu mevcut yorumu rivayetten öteye gidememektedir. Mesih'in çarmıhtaki ölümü ve dirilişi öğretisine karşı olanlar, çamur at izi kalsın yöntemiyle bugüne kadar bu öğretiyi yalanlamışlardır. Ancak her zaman ki gibi gerçek yine kendini ortaya çıkarmaktadır. Gerçek olan daha önce de tekrarladığım gibi “İsa Mesih'in çarmıhta tüm insanların günahını bağışlamak için öldüğü ve üçüncü gün bu ölümden dirildiği”dir.

Peki öyleyse, neden bu bölümü ekledim? Kuran'ın tanıklığını aradığım için mi? Hayır! Tüm insanlık tarihi için önem teşkil eden ve her dil, din ve ırkın üzerinde yetkin olan İsa Mesih'in sahip olduğu sevgiyi açıklayan İsa Mesih'in

çarmıhta ölüp üçüncü gün dirilmesi olayı gerçektir. Ve inkar edilse de Kuran'da da bu olaya yer verilmiştir. Tüm Müslüman alemine çarmıh olayının gerçekliğini kendi kitaplarından da göstermek istediğim için bu bölümü eklemeyi uygun gördüm. Bu Müslümanlarla Hristiyanlar aynı şeye inanıyor demek değildir. Çünkü İncil'in Luka 16:16 ayetine göre "Kutsal Yasa ve peygamberlerin devri Yahya'nın zamanına dek sürdü. O zamandan bu yana Tanrı'nın Egemenliği müjdeleniyor..." demektir. Bu ayette de görüyoruz ki Vaftizci Yahya'dan sonra artık peygamberlik dönemi sonu ermiştir ve yeni bir peygamber beklenmemektedir. Tüm Müslümanlara saygı duyuyor olsam da yukarıdaki ayetin yönlendirişi doğrultusunda **Kuran'a sadece tarihsel nitelikteki bir kaynak olarak başvuruyorum.**

Tarihe Ve Tarihsel Kanıtlara Göre Mesih'in Çarmıhta Ölümü

- O dönemdeki tanıklardan biri Yahudilerdir. Yahudiler tarihlerindeki tüm dini olayları Talmud'a kaydetmişlerdir. Bu kitaba göre; "Ama kimse İsa'yı suçsuz çıkarmak için hiçbir şey yapmadı ve onlar hamursuz bayramından önceki gün İsa'yı astılar." (Talmud¹², Sanhedrin 43a). Görüyoruz ki Yahudilerin tanıklığı da Mesih'in çarmıhta ölüp dirildiğine yöneliktir.
- Ayrıca bilinen diğer bir tarihsel kanıtta Roma'nın idam aracı olarak çarmıh kullanmasıdır. Kimi kişiler çarmıhta insan öldürmenin mümkün olmadığını ileri sürseler de tarihi kayıtlar aynı şeyi söylememektedir. "I. Yüzyıl Roma İmparatorluğu'nda çarmıha gerilenler binlerle ifade edilir. O kadar ki, 70 yılında, Kudüs'ün General Titus tarafından kuşatılmasında, tarihçi Flavios İosephos, "Çarmıhlar için yer, mahkumlar için de çarmıh yetmedi." diye yazar." (Bessiere, G. İsa Beklenmedik Tanrı sf.13). Bu tarihsel kanıtta göre çarmıhın bir idam aracı olarak kullanıldığı ve Mesih'in de çarmıhta ölmüş olması mümkündür.
- Bir diğer tarihsel kanıtta Kilise Babaları'nın mektuplarıdır. Orada da Mesih'in çarmıhta ölümüne ait sözler vardır.

"Siz Baba'nın tapınağında, İsa Mesih'in kaldıracıyla, yani çarmıhıyla, yükseklere kaldırılan ve Kutsal Ruh'un ip aracılığı yapmış olduğu taşlarsınız" (İgnatius'un Efeslilere mektubu 9:1).

"İsa Mesih, sevgimiz uğruna kanını bizler için, bedenini bedenimiz için, ruhunu ruhumuz için verdi" ([Roma'lı] Klemens'in Korintlilere mektubu 49-50).

Roma'lı Klemens bu mektubu M.S.100'de, İgnatius'ta M.S.110 yılında yazmıştır. Görüldüğü gibi Kilise Babaları da Mesih'in çarmıhtaki ölümünü kabul edip önemini vurgulamaktadır.

- Bir diğer önemli tanıkta Yunanlı Lucian'dır. M.S. 100 yılında Roma'da yaşamış Yunanlı bir tarihçi ve konuşma sanatçısıydı. Var olan tüm yazılarında Mesih inanlılarıyla alay ederdi. Tüm alaylarına rağmen aktardığı bir bilgi bizim için çok önemli bir kanıt teşkil

etmektedir. “Hristiyanlar, bildiğiniz gibi bu günlerde bir adama tapıyorlar. Bu adam onların tuhaf ayinlerinde tanıtıkları ve bu uğurda **çarmıha gerilen** meşhur şahsiyet...” (Lucian, *The Works of Lucian of Samosata; The Death of Peregrine*, 11-13). Görüyoruz ki, Yunanlı Lucian her ne kadar Mesih’e karşı olsa da ve alaycı bir dille yaklaşırsa da İsa Mesih’in çarmıhta öldüğünü bize aktarıyor.

- Mesih’in çarmıhta ölüp dirildiğine en önemli kanıt ise bence Mesih’in havarileridir. Neden mi? Çünkü, Hristiyanlık inancı, İsa’nın ölümü ve dirilişi üzerine kurulmuştur. İsa ölmediyse ya da İsa ölüp de dirilmediyse, Hristiyanlık diye bir inanç da yoktur (Şimşek M.A. Ölüm Ve Diriliş sf. 24). O zaman Havariler Mesih’in çarmıhta ölümünü görmeselerdi veya İsa Mesih, dirilişinden sonra onlara kendisini göstermeseydi, bütün havariler bir yalan uğruna öldürülmeyi göze alırlar mıydı? Ama Yuhanna hariç hepsi bu inancı yaşamak ve anlatmak uğruna öldürüldüler. On iki elçiden biri olan Tomas, “O(İsa)’nun ellerinde çivi izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça (İsa’nın dirildiğine) inanmam” (Yuhanna 20:25) dedi. Aynı Tomas İsa Mesih’i, sekiz gün sonra İsa Mesih, diğer öğrencilere ve Tomas’a görüldüğünde “Rabbim ve Tanrım!” (Yuhanna20:28) diye yanıtladı. Ve Tomas İsa Mesih’i diğer uluslara anlatmak adına canından oldu. Görmedikçe, dokunmadıkça inanmam diyen Tomas İsa Mesih uğruna öldürülmeyi göze alıyorsa, bu İsa Mesih’in ölüp dirildiğine dair en önemli kanıtlardan biridir.

Ayrıca İsa Mesih Çarmıh’ta ölmemiş olsaydı, İsa Mesih’in çarmıhta ölümü ve dirilişi üzerine kurulan Mesih inancını (Hristiyanlık) yaşamak ve anlatmak uğruna öldürülen binlerce Hristiyan, boşuna bu inanç uğruna ölmüş olmaz mıydı? Kim boşuna öldürülmek ister ki!

Tüm bu bilgiler ışığında eğer İsa Mesih çarmıhta ölmediyse ve dirilmediyse Mesih’in öldüğünü ve dirildiğini doğrulayan diğer bütün inançlarda sahte olmaz mıydı?

Eğer ki Mesih’in ölmediğini iddia ediyorsanız bu sorulara karşı cevapsız kalmaktan kaçamazsınız...

SON SORU: Neden İsa Mesih'in Haç üzerindeki ölümü ve dirilişi bütün insanlar için önemlidir?

Bu sorunun cevabını anlayabilmek için öncelikle bazı gerçeklere kısaca bir göz atmamız gerekmektedir.

- Herkes günahkar mı:** Her insan günah işlemiştir ve herkes günahkardır. Bir kişi ne kadar iyi niyetli olursa olsun günahkar olduğu gerçeğini değiştiremez. “Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı” (Romalılar 3:23).
- Sevaplarımız günahlarımızı siler mi:** İşlediğimiz sevaplar (iyilikler) günahlarımızı silmeyecektir ya da örtmeyecektir ve sizi cennete götürmeyecektir. Çünkü yaptığımız şeylerin bize iyi veya kötü olduğunu bildiren kıstas Tanrı'nın Yasa'sıdır (Tanrı'nın buyrukları). Ve Yasa doğası gereği işlenen her suçu cezalandırır. Örneğin; Hayatınız boyunca hiç hırsızlık yapmamış olun ama bir gün şeytana uyup hırsızlık yaptınız. Polis sizi yakaladığında “ Bu adama yazık! Hayatı boyunca hiç hırsızlık yapmamış. Bunu serbest bırakalım!” der mi? Yoksa yasa gereği sizi tutuklar mı? Yani hayatınız boyunca Tanrı'nın kurallarına uyarak kazanmaya çalıştığınız sevaplarınız, sizi, bu kurallara uymadığınızda kazandığınız günahlarınızdan kurtaramaz. Günah yargı getirir ve sizi cehennem yargısıyla yüzyüze bırakır. Kutsal¹³ Tanrı'nın karşısında herhangi bir günahı işlemeniz sizi ondan sonsuza dek uzaklaştırmaya yeter. “İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için **iyi işlerin ödülü değildir**” (Efesliler 2:8,9).
- Günahın cezası nedir:** Günahlı insan yargılandığında insana verilecek ceza cehennemdir. Cehennem; günah işleyen her insanın hak ettiği sonsuz ölümdür. “Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır” (Romalılar 6:23).
- Cennetle Cehennem arasında geçiş var mı:** Sanıldığı gibi cennetle cehennem arasında geçiş yoktur (Luka 16:26; Bakara 81,82). Yani insan günahlarının cezasını çekmek için cehenneme gittikten sonra cennete geçme şansı yoktur.
- İsa Mesih kimdir ve bir başka insan benim günahlarımı üstlenebilir**

mi: “Eğer Tanrı bizim günahlarımızı bir başka insana yüklerse bu adaletsizlik olmaz mı?” Evet, başka bir insana yüklerse adaletsizlik olur. Ama kendisi yüklenirse adaletsizlik olmaz. Bu soruyu insanların anlamamasındaki neden, İsa Mesih’in kimliğini bilmemekten veya kabullenmemekten kaynaklanmaktadır. Peki, o zaman İsa Mesih kimdir? Bu sorunun cevabına ayetlerle bakmak en doğru açıklamayı sizlere iletmek olacaktır.

“Çünkü bize birçok çocuk doğacak, Bize biroğulverilecek. Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü, **Güçlü Tanrı**, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak” (Yeşaya 9:6).

“Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: “Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de çalışıyorum.” İşte bu nedenle Yahudi yetkililer O’nu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Şabat Günü düzenini bozmakla kalmamış, Tanrı’nın kendi Babası olduğunu söyleyerek **kendisini Tanrı’ya eşit kılmıştı**” (Yuhanna5:17-18).

“Rabbimiz İsa Mesih beden açısından Davut’un soyundandır; kutsallık ruhu açısından ise **ölümden dirilmekle Tanrı’nın Oğlu¹⁴ olduğu kudretle ilan edildi**” (Romalılar1:2-4).

“Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı’yla birlikteydi ve **Söz Tanrı’ydı. Söz, insan olup aramızda yaşadı. O’nun yüceliğini -Baba’dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul’un yüceliğini- gördük**” (Yuhanna1:1,14).

“Ama **Oğul için şöyle diyor: “Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır, Egemenliğinin asası adalet asasıdır”** (İbraniler1:8).

Ayrıca Kuran’dan da konuya ilişkin bazı ayetler aktarmak isterim.

“Dininizde sınırları aşmayın ve Allah hakkında ancak hakkı söyleyin. Meryem oğlu İsa Mesih, **Meryem’e ulaştırdığı kelimesi ve kendisinden bir ruhtur...**” (Nisa 171).

“Hani melekler şöyle demişti: “Ey Meryem! **Allah, seni kendi tarafından bir kelime ile müjdeliyor ki, adı Meryem oğlu İsa Mesih’tir. Dünyada da, ahirette de itibarlı ve Allah’a çok yakın olanlardandır**” (Al-i İmran 45).

İsa Mesih Tanrı’nın Kelam’ının kendisidir. Yani İsa Mesih’in bedeninde taşıdığı ruh, Tanrı’nın Sözü’dür. Yani Kelamullah’tır. Kimileri bu sadece bir sıfattır diyebilir. Ama birde sıfatlara şu açıdan bakalım. Allah ve Allah’ın dostu

dediğimde aklınıza kaç kişi gelir? 2 kişi. Allah ve Allah'ın sevgilisi dediğimde aklınıza kaç kişi gelir? 2 kişi. Allah ve Allah'ın kelamı dediğimde aklınıza kaç kişi gelir? 1 kişi. Tanrı'nın Sözü'nde Tanrı'nın bir parçası olduğu için Tanrı özüne sahiptir. Tıpkı her birimizin sözlerinin bizim birer parçamız olduğu ve bizim özümüze sahip olduğu gerçeği gibi. Genellikle bunu söylediğim de "Tanrı nasıl bölünebilir? Tanrı bölünmezdir" diyorlar. Doğru Tanrı bölünmezdir. Ama inanan herkes O'nun sözlerinin bir dönem bu dünyaya kitapta gönderildiğini biliyor, kabul ediyor ve inanıyor. Tanrı kendi Söz'ünü kitapta gönderdiğinde bölünmüş müydü? Hayır! Tanrı kendi Söz'ünü bölünmeden bir kitap içerisinde gönderebiliyorsa, bir insan bedeninde de gönderebilir.

Yukarıdaki 5 maddede açıkladığım bilgilerle artık son sorumuzu açıklamaya hazırız. İsterseniz soruyu bir kez daha hatırlayalım.

Neden İsa Mesih'in Haç üzerindeki ölümü ve dirilişi bütün insanlar için önemlidir?

Çünkü ırk, dil, din ayırt etmeksizin tüm insanların cennete gidebilmelerinin tek yolu; İsa Mesih'in çarmıhtaki ölümüyle günahlarının bedellerinin ödendiğini kabul etmeleri ve İsa Mesih'e iman etmeleridir. Hiç kimse Mesih'in kendi günahlarını bağışlamak uğruna öldüğünü kabul etmeden kurtulamaz.

Bunu size bir benzetmeyle açıklamak isterim. "Çok büyük bir hanedanlığın kutsal, adil, sevgi dolu ve merhametli bir kralı vardı. Bir gün bu kralın sarayından ekmek çalınmaya başlandı. Kral bu olayı öğrenince çok kızdı ve hırsız yakalayana on altından oluşan bir ödül vaat etti. Üç dört hafta geçtikten sonra hırsızın hala yakalanmadığını duyan kral, ödülü kırk altına çıkardı ve hırsıza da yakalandığında kırk kırbaç cezası verileceğini bildirdi. Ertesi gün hırsız yakalandı ve hırsız kralın oğlu çıktı. Oğul yakalandığı andan itibaren çok pişman oldu ve kraldan merhamet dilemeye başladı. Veziri krala yaklaşıp "Kralım! Affedin oğlunuzu... Verdiğiniz kırk kırbaç cezasını uygulamazsanız size kim ne söyleyebilir" dedi. Ancak kral adil olduğu ve adaletinin sarsılmaz olduğunu bildirerek vezirden gelen bu talebi reddetti. Hırsız yakalayan askere kırk altını verdikten sonra celladın verilen cezayı uygulaması için hazırlanmasını buyurdu. Cellat kralın yalvaran çocuğunu bağladı ve cezayı infaz için elindeki kırbacı kaldırdı. Tam bu sırada kral "Durun!" dedi. Ayağa kalktı. Pelerinini, tacını çıkarttı. Ve tahtından inip çocuğunun sırtına sarıldı. "Şimdi devam edin!" diye buyruk verdi. Kral bütün kırbaç cezasını görkemli, suçsuz, kutsal olduğu halde kendi üzerine aldı. Böylelikle kral hem adaletini sağladı, hem de ne kadar merhametli ve sevgi dolu olduğunu gösterdi."

Aslında bizim Tanrı'mız da bu hikayedeki kral gibidir. Adil olan Tanrı bir

bedel ödenmeksizin bizleri bağışlamayacaktı. Ama tövbeakar insan o zaman nasıl kurtulacaktı? Tövbekar insan kurtulamazsa o zaman Tanrı nasıl merhametli olabilirdi? İşte bunun için Tanrı daha önceleri kitapta bildirdiği SÖZ'ünü tüm kudretinden arındırarak bir insan bedeni içinde bu dünyaya gönderdi (Filipililer 2:6-8). Ve doğan bu kurtarıcıya İsa adı verildi. O bedenen bir insandı ama bedeninde taşıdığı Ruh, öz ve öz Tanrı'nın Söz'üydü. Yani Tanrı'nın kendi Ruh'u (Romalılar 1:2-4). Böylelikle Tanrı yukarıdaki benzetmede olduğu gibi bizim hak ettiğimiz cezayı üzerine aldı. Hem ceza verilmiş oldu hem de Tanrı merhamet dileyen insanlara kurtuluş sağlamış oldu. Hem de kendi sözüne ters düşmeden! Bu nedenle tek kurtuluş yolu İsa'nın bizler için ödediği bu bedeli kabul etmektir. İsa Mesih'e her kim iman ederse kurtulur. Bu yüzden bir Mesih inanlısı yaşarken cennete gideceğinden emin olabilir. Kendi iyi yaşayışından dolayı değil, Tanrı'nın onu kurtardığından emin olduğu için cennete gideceğini bilir. "Tanrı'yı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu **günahlarımızı bağışlatan kurban olarak** dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur." "Tanrı biricik Oğlu aracılığıyla **yaşayalım diye**O'nu dünyaya gönderdi, böylece bizi sevdiğini gösterdi" (1.Yuhanna 4:10,9). İşte Mesih'in çarmıhtaki ölümünün insan üzerindeki etkisi budur. KURTULUŞ.

İşitecek kulağı olan işitsin!

KARAR

Tüm belirtilen belgeler ışığında Mesih'in çarmıha gerildiği su götürmez bir gerçektir.

1 Hurafe: Gerçekliği olmayan bilgiler.

2 Golgota, İsa Mesih'in çarmıha gerildiği yerdir.

3 "Neden İsa Mesih sevgisini göstermek için canını vermeliydi?" diye düşünebilirsiniz. Burada bu soruya cevap niteliğinde birkaç cümle yazdım ama lütfen bu konuyla ilgili kitabın son bölümünü okuyunuz. Daha detaylı bilgi orada mevcuttur.

4 Buradaki doğrulayıcı kelimesi "مصداق (muşaddıqan) : Onaylama" anlamındadır. Yani değiştirilmiş düzeltmek anlamında değil, doğru olanı onaylamak anlamında kullanılmıştır.

5 Peygamberlik sözleri derken söylemek istediğimiz, Mesih bu dünyaya gelmeden önce yani M.Ö. 2500 ile M.Ö. 400 yılları arasında Peygamberlerin Mesih'in hayatına dair beyan ettikleri vahiylerdir.

6 Başında "Öngörü" yazan ayetler İsa'dan önce 400 ile 1000 yılları arasında yaşamış olan peygamberlerin, İsa hakkındaki peygamberlik sözleridir. Diğer ayetler bu peygamberliklerin İncil'de nasıl gerçekleştiğini gösteren ayetlerdir.

7 İ.Ö. : İsa Mesih'in doğumundan önce (yani milattan önce)

8 İ.S. : İsa Mesih'in doğumundan sonra (yani milattan sonra)

9 İşari anlam; bir kelamın doğrudan değil, işaret olarak ince anlamlar taşımalarıdır.

10 Ruh'ul Kudüs İslam dünyasında Cebrail olarak yorumlanıyor. İslami kaynaklardan Ruh'ul Kudüs açıklamasını aşağıya ekledikten sonra yazının devamında Ruh'ul Kudüs; Kutsal Ruh mudur, yoksa Cebrail midir, beraber inceleyeceğiz.

"Ruh"; hayat, idrak ve hareketin kaynağı, maddenin tanı mukabili, manevi varlık, vahiy, Allah kelâmı, ... his, duygu ve benzeri manalar için kullanılır. (Raşid el-İsfahânî, el-Müfredât) Garibil-Kur'ân, Mısır 1961, "ruh" md.).

"Kudüs" kelimesinin aslı ise, "kuds"dür ve mukaddes, mübârek, her türlü fenalıktan arınma demektir. Bu iki kelimenin birleşmesinden meydana gelen "ruhul-kudüs", herhangi bir şaibe ile lekelenme ihtimali olmayan, mukaddes ve temiz ruh, vahiy meleği, **Cebrâil** demektir (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'ân Dili, V, 3125)."

Burada da direkt İslami kaynaklardan aktardığım bu açıklamaya göre görüyoruz ki ruhul-kudüs, herhangi bir şaibe ile lekelenme ihtimali olmayan, mukaddes ve temiz ruh'tur. Herhangi bir şaibe ile lekelenme ihtimali olmayan, mukaddes (Kutsal) ve temiz ruh sadece ve sadece Tanrı'ya aittir. Bu özelliği bir meleğe yüklerseniz, bu Tanrı'ya şirk koştuktan başka bir şey olmaz... Ayrıca meleklerinde şaibe ile lekelenme ihtimalleri vardır. Örnek; Şeytan ve şeytana inanan melekler. Unutmayalım ki onlarda birer melekti.

Görüyorsunuz ki Ruh'ul Kudüs'ün Kutsal Ruh'tan (Tanrı'nın Ruh'undan) başka bir şey olma ihtimali yoktur.

11 İsa Mesih'in yerine İsa'ya benzetilmiş Yahuda İskaryot'un öldürülmesi tezi Kuran, İncil, Tevrat ya da Zebur'a dayanmamaktadır. Bu tez Orta çağa ait sahte eser olan Barnaba İncilinden keşfedilmiştir. Günümüzdeki tek kopyası M.S. 1550-1590 yılları arasında yazılmış ve İtalyancadır. Barnaba İncilinin

yazarı gerçek İncil’de bahsedilen Barnaba değil, Orta çağda Hristiyanlık’tan Müslümanlık’a geçmiş ve Müslümanlık’ı Barnaba İnciliyle desteklemeye çalışan bir din adamıdır.

Papa Gelasius’un (M.S. 492-495) yayınlattığı Gelasian Fermanındaki apokrif kitaplar listesinde bulunan Barnaba İncili, İslam dünyasının bahsettiği Barnaba İncili değil, 2.yüzyıla ait Barnaba Mektubu’dur. Ama bu mektubun orijinali bulunmakla beraber İslam dünyasının bahsettiği sahte eser olan Barnaba İncilinden farklıdır. Barnaba Mektubu mevcut İncil’i destekler içeriktedir. Mesih’in çarmıhta ölümünü de desteklemektedir.

“Çünkü onunla ilgili şöyle yazılmıştır: Bu hem İsrail hem de bizim hakkımızdadır. Kutsal yazıda şöyle der; “Günahlarımız yüzünden acı çekti, kötülüklerimizle kavruldu. Onun kırbaçlanmasıyla şifa bulduk. Kesime götürülen yada kırkıcıların önünde sessiz kalan kuzu gibi götürüldü.” Bu yüzden Rab’be derinden minnettar olmalıyız. O geçmişteki olayları bilmemizi, şimdiki olaylarla ilgili hikmetli olmamızı, gelecekteki olaylarla ilgili anlayışımızı vermeden bizi bırakmaz” (Barnaba Mektubu 5:9-10).

İslam dünyasının bahsettiği sahte eser olan Barnaba İncilinde yazar, kendisini İsa Mesih’in havarisi Barnaba olarak tanıtır. Ancak Mesih’in havarileri içinde Barnaba adlı kimse bulunmamaktadır (Matta 10:2-4; Markos 3:16-19). Aynı zamanda bu iddiasıyla yazar, kendisinin İsa Mesih döneminde yaşadığını da iddia etmektedir ama yazar ne o bölgeyi ne de o dönemin kültürel olaylarını hiç bilmemektedir. Bununla ilgili birkaç kanıt gözler önüne sunmak isterim.

1. Yazar Barnaba İncilinde 20;151;152 bölümlerinde Kudüs ve Nasıra kentlerini deniz kıyısında sanıyor ve Nasıra limanından kalkan bir geminin Kudüs’e gittiğini söylüyor. Bu İstanbul’dan Ankara’ya gemiyle gitmek gibidir. Çünkü Nasıra ve Kudüs kentleri sırasıyla 600m ve 811m deniz seviyesinden yüksektedir ve iki kentin arası kara olduğu için deniz yolculuğu mümkün değildir.
2. Yazar 119. bölümde şekerden söz eder. Şeker Akdeniz yöresine M.S.7 yüzyılda ilk kez Araplar tarafından getirilmiştir. Yani İsa Mesih’ten tam 700 yıl sonra...
3. Yazar 152. bölümde tahta fiçılardan bahsetmektedir. Ancak buda M.S. ilk yüzyılda daha keşfedilmemişti. O dönemde deriden tulumlar kullanılırdı.
4. Yazar 54. bölümde 60 minuti’ye bölünen altın bir dinardan bahsetmektedir. Ama İsa Mesih döneminde dinar altından değil gümüşlendi. Ayrıca o dönemde bir dinarı bozunca 16 assarion ederdi. Minuti diye bir para birimi yoktu. Minuti; M.S. 575 yılında İspanya’da bir bölgede bir süre kullanılmıştır.

Barnaba İncil’inin sahte olduğuna dair bu yukarıdaki kanıtlar gibi daha birçok kanıtlar bulabilirsiniz. Burada sadece bu eserin sahte olduğunu gösteren kanıtlardan bazılarını aktardım.

Ayrıca 1981 yılında Hakkari’de bulunduğu iddia edilen İncil, iddia edildiği gibi Barnaba İncil’i değil, Deuterokanonik Kutsal Kitap’ın Süryanice bir kopyasıdır. Carbon14 testi eserin 1900-2000 yıllık olduğu sonucuna varsa da, bulunan eser bir kitap halinde ciltlenmiş olarak bulundu. Buna Kodeks denir. İlk Kodeks yapımı M.S. 4yy.da yapılmaya başlanmıştı. Dolayısıyla eserin M.S. 4.yy.dan daha sonra yazıldığı tarihin tanıklığıyla anlaşılmıştır.

[12](#) Talmud; Yahudi medeni kanununu, ibadet kurallarını ve önemli dini olayları kapsayan dini metinlerdir.

[13](#) Kutsal: Hiç günah işlememiş.

[14](#) Tanrı’nın Oğlu: Bu kavram fiziksel bir oğulluktan söz etmez. Bu kavramla kastedilen tanım; Tanrı’nın özünden gelen SÖZ’dür (KELAM). Bu Tanrı’ya şirk koşmak değil, tam tersine Tanrı’nın kendisini bizlere

açıkladığı yoldur. Tanrı her zaman tektir ve bütün Hristiyanlar Tanrı'nın tek olduğuna inanırlar.

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar Hristiyan Kitaplar.com'dan indirebilirsiniz.

Artun Tokatlı yazar olarak beğendiniz mi? [Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz.](#)

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)